

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 27. S. Chrysostomi Memoria honoratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum V.
A. C. 416. S. Innocentius Papa Alexandro Antiocheno præcipit, ut hæc statuta aliis quoque Episcopis communicet, suamque epistolam in Concilio, si congregari possit, prælegi jubeat.

§. XXVII.

S. Chrysofomi memoria honoratur.

Cum S. Alexander Antiochenus Constantinopolim venisset, libere edicebat, famam S. Joanni Chrysofomo esse reddere.

opinionem Anonymi I. dicentis, hic non esse Questionem de Sacramentis Confirmationis, & Ordinis, sed de eo, quod Hæreticis, vel Schismaticis per impositionem manuum tribuatur Gratia Baptismi, cujus cum baptizati sunt, ob peccatum non fuere capaces. Id colligitur ex ipsis verbis S. Innocentii: *Arianos præterea, cæterasque hujusmodi pestes, quia eorum Laicos, convertos ad Dominum, sub imagine pœnitentiæ, ac S. Spiritus Sanctificatione per manus impositionem suscipimus . . . . . nec Spiritum Sanctum illos habere ex illo Baptismo . . . . . arbitramur.* Questio an Convertis ab aliqua Hæresi Sacramentum quidem Confirmationis, non vero Baptismi fuerit collatum, eo quod illi Hæretici Confirmationem conferre non solerent, alibi recurrit, nempe in Epistola 135. S. Leonis Papæ.

Multo difficilius est ad illud respondere: an Confirmatio ab Hæreticis collata, unquam ab Ecclesia nulla fuerit æstimata, quod argumentum S. Cypriani fuisse videtur.

reddendam, populumque excitabat, ut ^{Sæculum V.} ab Episcopo Attico Nominis ejus inscri- ^{A. C. 416.}
 ptionem in Diptyca extorquerent; at in- ^{Ep. ap. Cyr.}
 cassum tunc omnia. Diu id facere Atti- ^{to. 5. p. 202.}
 cus recusavit, & S. Innocentius Papa in vi-
 ces Communionem eidem negabat, (*)
 etiamsi Maximianus, ex Macedonia Epis- ^{Innoc. ep. 10.}
 copus, & quondam S. Joannis Chryso- ^{Theod. V.}
 mi amicus, ferventer instaret. S. Ale- ^{hist. c. 38.}
 xander Sedem Antiochenam non diu te-
 nuit; successit Theodotus, vir integris
 moribus, & mansuetudine singulari. Is
 flecti se passus est, ut Apollinaristarum
 Reliquos Ecclesiæ restitueret, quamvis
 eorum aliqui aperte satis errores suos non
 dimitterent. Populo quoque impellen-
 te, Nomen S. Joannis Chrysofomi Dipty-
 cis inseruit; sed timens, ne id Atticus
 Constantinopolitanus improbaret, ab Aca-
 cio Bereensi petiit, ut ad Atticum scribe-
 ret, rogaretque, ut sibi ignosceret, quod
 cogente necessitate fecisset. Acacius ad ^{Cyrill. ep. ad}
 S. Cyrillum etiam perscripsit, Episcopum ^{Attic. to. 5.}
 Antiochenum coactum fuisse, Joannis ^{par. 2. p. 207.}
 Nomen recipere, ideo conscientiam ejus
 angere, & quærere remedium, quo vim re-
 pelleret. Presbyter, qui Theodoti epi-
 stolam Constantinopolim attulerat, itine-
 ris sui causam, atque epistolæ materiam

T t 4 in

(*) Exemplum Excommunicationis sine lata,
 aut ferenda sententia.

Sæculum V. in vulgus sparsit, quod prope magnam
 A. C. 416. excitavit tumultum. Expavit Atticus
 atque ad Imperatorem se conferens, in
 modo consulebat, quo populus mitigar-
 tur, & pax civilis conservaretur. Imp-
 rator respondit, ad conservandum bonam
 pacis, non nimium dari, si nomen homi-
 nis defuncti inscribi permetteretur. At-
 ticus, Cæsaris auctoritati, & populi de-
 siderio cedens, S. Joannis Chrysolomi
 Nomen tabulis Ecclesiasticis inseri ju-
 sit. (*)

Id ipsum ad S. Cyrillum Alexandi-
 num perscribere non distulit, ut facti
 rationem redderet, atque ad sequela
 hortaretur. *Nascuntur quandoque occa-
 siones, inquit: in quibus pax, summum
 lud Bonum, Canonum severitati prop-
 randa, etiamsi libenter fatear, summo
 re nobis cavendum, ne populus, quasi in
 Democratia, dominari adsuescat. Ceterum
 contra Canones me peccasse non ex-
 stimo, nam beatus Joannes non solum inter
 defunctos Episcopos, sed etiam inter Lir-
 cos, & feminas nominatur, magna etiam
 est inter defunctos, & vivos differentia, cum
 Saulo sepulturæ honor, Davidi non obfuit.*

(*) Hic videmus, quod jam libro superiore
 notatum, causam interruptæ Communionis cum
 Ecclesia Romana fuisse sublatam.

Eudoxius Arianus Apostolis non nocet, Sæculum V. A.C. 416.
 etiamsi sub eodem Altari positus. Pauli-
 nus, & Evagrius, Schismatis Antiocheni
 auctores, post obitum suum in Sacris Dip-
 tycis jam diu leguntur. Responsum S. Cy- Cyrrill. ep. ad Attic. to. 5. part. 2. pag. 204.
 rilli habemus, in quo reprehendit Attici
 facilitatem, quod Joannis nomen in Epis-
 coporum seriem inseruisset, factumque
 contra Canones affirmat. Nec mirum,
 quod ita loquatur, cum Concilium, in p. 205.
 quo Joannes depositus, legitimum crede-
 ret. *Diu est, inquit ad Atticum: quod
 Sedem Constantinopolitanam tenes; nemo
 hactenus tecum communicare detrectavit,
 quinam ergo illi sunt, quorum causa Ægy-
 ptum, Lybiam, & Pentapolim ab Ecclesia
 excludis? Hæ tres Provinciæ Ægyptiam
 Diœcesin constituebant, in quibus S. Jo-
 annem Chrysofostomum jure damnatum
 existimabant. Tum epistolam claudit his
 verbis: itaque Arfacium secundo loco post
 Nectarium beatæ memoriæ relinquamus.*
 S. Isidorus Pelusiacus quoque ad S. Cyril- Lib. I. ep. 370.
 lum cum vigore, & auctoritate scripsit,
 exhortans, ne depravatum cognati sui
 affectum imitaretur, sicque Ecclesiam di-
 visione æterna turbaret falsa pietatis spe-
 cie. Tandem S. Cyrillus victas manus
 dedit; jamque Ecclesia Alexandrina ab an.
 419. ad Communionem Ecclesiæ Romanæ
 redierat. (*) T t 5 §. XXVIII.

(*) Duo hic occurrant notanda. Contentio